

17 ΜΑΪΟΥ 2026

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ».

Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α΄ αἰ.). Ἀθανασίου Χριστιανουπόλεως Τριφυλίας (†1735), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Μετσόβου (†1617).

Ἦχος πλ. α΄. Ἐωθινὸν ἦ.

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§29-31.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι οis ε εν τοis μνη μα si ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ΄.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν

αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώνμεν Στίχους ι', καὶ
φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ', καὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ τυφλοῦ
στιχηρὰ ἰδιόμελα β' εἰς γ'.

Ἦχος ᾠὴ Πα ρ

Κ^{Πα} υ ρι ι ε ε κε ε κρα α α ξα α προ ος σε
ει σα κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ο ον μου Κυ
υ ρι ι ι ε **Κε** Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα ξα
α προ ο ος σε **Πα** ει σα α α α κου σο ον μου
προ ο ο σχες τη φω νη η η τη ης δε η η η σε
ω ω ω ως μου **Κε** εν τω κε κρα γε ναι με
ε προ ο ος σε **Πα** ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι
Πα
ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η προ ο ο ο σευ ευ
χη η η μου ως θυ μι α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου **Κε** ε παρ σις τω ω ω ων χει ρω
ω ων μουου θυ σι ι α ε ε ε σπε ε ρι ι νη

η ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε

Ἡ Στιχολογία.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
ι α αν και ου μη συνδυ α σω με τα των εκλεκτων αυ

των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαιον δε α μα ρτω λου μη λι πα να α τω την κε φα
λη ην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των

Ακουσονται τα ρηματα α μου οτι η δυν

θησαν ^Δωσει παχος γης ερρα γη επι της γης ^Δδιε

σκορπισθητα οστα αυτων παρα τον Ααδην ^υ

Οτι προς σε Κυ υριε Κυριε οι οφθαλ

μοι οι μου ^Δεπι σοι ηλπισα μη αντανελης την ψυ

χη ην μου ^υ

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συ νεστη

σαν το ομοι ^Δκαι απο σκανδαλων των ερραζομενων

την ανομιαν ^υ

Π^{Πα}εσονται αι εν αμφιβληστω αυτων οι αμαρτω

λοι ^Δκαταμνασει με εγω ^Δεως αν παρελ

θω ^υ

Φωνη η μου προς Κυριον εκεκραξα φω

νη μου προς Κυριον εδεηθη ^υ

Ε^{Πα}κχεω ενωπιον αυτου την δεησιν

μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω ^υ

Ε^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ

εγ νωστας τρι βους μου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη των την ψυ χη ην μου

Ε^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων

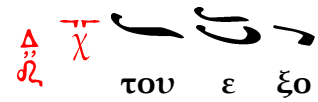
Π^{Κε} ρο ο σχε σπρος την δε η σι ιν μου ο ο τι

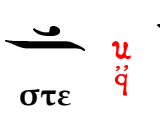
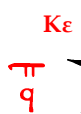
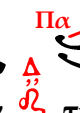
ε τα πει νω θην σφοδρα

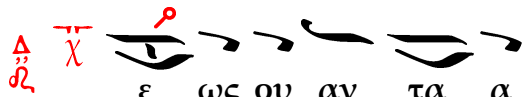
Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

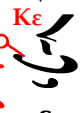
κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου του ε ξο

μο λο γη σασθαιτω ο νο ο μα τι ι ι ι σου
 Πα ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι ι ι
στε δι ι α α βο ο λον η η η η η
 Κε σχυ υ υ υ νας και δι α της Α να στα σε
 Δι ω ω ω ως σου το κε ε εν τρο ον Πα της α μαρ τι
ι ι ας η ημ βλυ υ υ νας και ε ε σω ω ω
 Κε σα ας η η μας εκ των πυ λω ω ων του θα
 Πα να α α α του δο ξα ζο μεν σε μο νο γε ε νε
 ε ε ες

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ε ως ου αν τα α

πο δωω ω ως μοι
 Πα την Α να στα σιν δι δουςτω γε νει των α αν θρω
 Δι ω ω πων ως προ βα α τον Πα ε πι σφα γη η ην η
 Κε η η η η χθη ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι α α

αρ χον τε ες του Α α α α δου και ε πηρ θη η σαν
 πυ υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι ει σε λη λυ θε
 γαρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι ι στος
 λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ξε ε ε ε ελ
 θε ε ε ε τε και τοις εν τω σκο τει α να κα λυ υ
 πτε ε σθε

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
 ει σα

κουσον τη ης φω νη η η ης μου
 Μ ε γα θα α α αυ μα ο των α ο ρα τωων Κτι
 ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α θων α
 νε ε στη ο ο α θα α α α να α α α τος
 δευ τε πα τρι αι αι αι των ε ε θνω ων του ου τον προ
 σκυ νη η η η σω ω ω μεν τη γαρ αυ
 του ευσ πλα αγ χνι ι ι α εκ πλα α α νης ρυ
 σθε ε ε εν τες εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε
 να α Θε ε ον υ μνειν με ε μα θη η κα α μεν

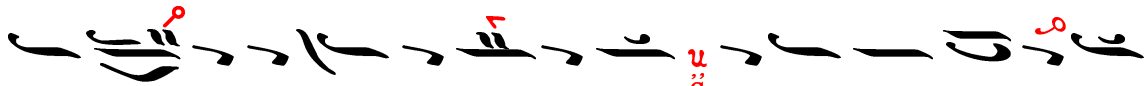
Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

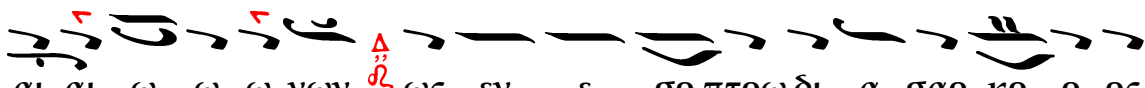
Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα

εις την φω

νην τηςδε η η σε ω ω ω ως μου

Ε^{Πα}
σπε ρι νην προ σκυ νησιν προσ φε ρο μεν σοι τω α

νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι τω ε πι τε λει των

αι αι ω ω ω νων ως εν ε σο πτω δι α σα ρ κο ο ος

λα αμ ψαν τι ι τω κο ο ο ο σμω και με ε χρι ις

Α δου κα α τελ θο ο ο ον τι και το ε κει σε

σκο ο ο τος λυ υ σα α αν τι και το φως της α

να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α α

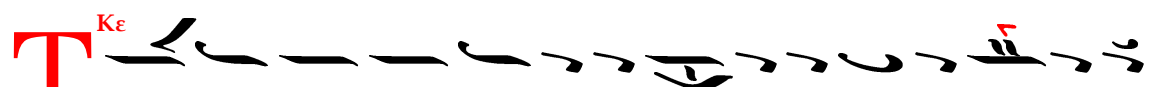

αν τι φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

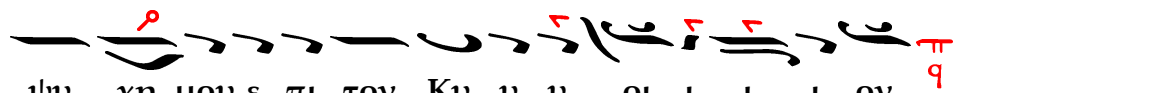
Τ^{Κε}
ον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στο ον δο

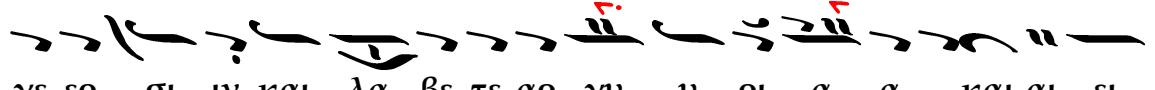
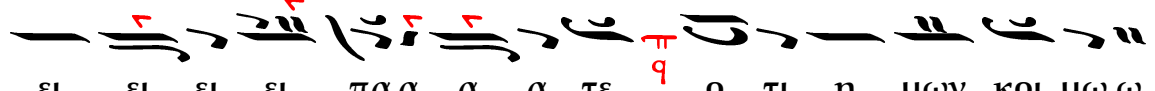
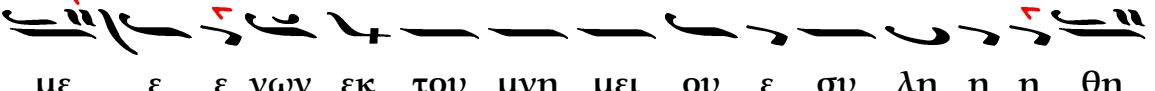

ξο ο λο ο γη η η σω ω ω μεν αυ του γαρ εκ

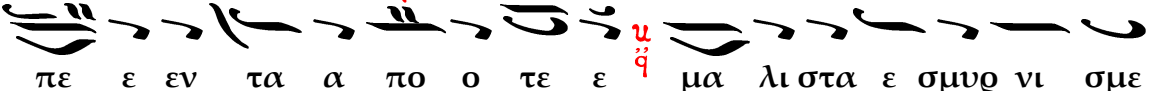
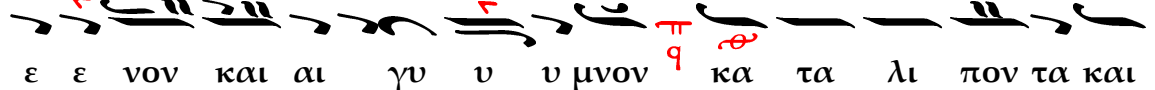
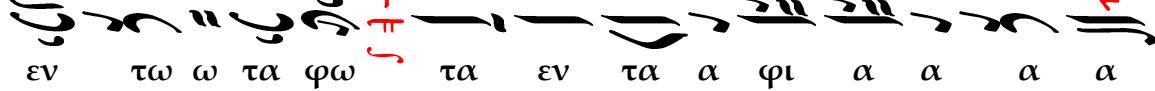

νε κρων α να στα αν τος κο σμος εκ πλα α νης σε

 ε σω ω ω σται ^{Κε}
 ε ε ευ γει δαι μο νων πλα α α α νη ^{Πα}
 σων α νι στα α ται δι α α βο λο ος κα τη ηρ γη η
 ται ^Α

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^Α
 ηλ πι σεν η

 ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ^{Πα}
Ο
 ι της κου στω δι ας ε νη χουν το υ πο των

 πα ρα α νο ο ο μων ^{Κε}
 κα λυ ψα τε Χρι στου την ε

 γε ερ σι ιν και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι ει

 ει ει ει ει πα α α α τε ^{Πα}
 ο τι η μων κοι μω ω

 με ε ε νων εκ του μνη μει ου ε συ λη η η θη

 ο ο νε ε ε κρος ^{Κε}
 τις ει δε τις ηκουσε νε κρον κλα

 πε ε εν τα α πο ο τε ε ^{Πα}
 μα λι στα ε σμυρ νι σμε

 ε ε νον και αι γυ υ υ μνον ^{Κε}
 κα τα λι πον τα και

 εν τω ω τα φω ^{Πα}
 τα εν τα α φι α α α α

^{Κε}
 αυ του ^π₉ μη πλα να σθε Ι ου ου δαι αι αι οι ^{Πα}_u μα θε
 τε τα ας ρη σεις των προ ο φη τω ω ων και γνωω ω
 ω τε ^π₉ ο ο τι αυ τος ε στι ι ιν α α λη η θως
 ο λυ τρω της του ου κο ο ο σμου και πα αν το δυ υ
 να α ^{Πα} ^Δ₂ μος

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
 πρωΐας ^Δ₂ ^Χ ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον ^π₉

^{Πα} ^{Δι}
Κ υ ρι ι ε ο τον Α δην σκυ υ λε ε ευ σας και
 τον θα να α τον ^{Πα} ^Δ₂ πα τη σα ας Σω τη η η η ηρ
 η η η η μων ^π₉ ο φω τι σας τον κο ο ο σμον τω
 σταυ ρω τω τι ι μι ι ι ω ε λε η η σον η η μας ^Δ₂

Καὶ τὰ δύο Στιχηρὰ Ἰδιόμελα
 τοῦ Τυφλοῦ, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος ^{Δι} ^Θ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^Δ₂ εκ πα σω ων
 των α νο μι ω ω ων αυ του ^Δ₂

^{Δι}
 Ο Τυ φλος γεν νη η θεις εν τω ι δι ω λο γι
 σμω ω ω ω ε ε λε ε ε γεν α ρα ε
 γω δι α μαρ τι ας γο νε ων ε γεν νη η η η
 θην α ο ο ο μαα α α τος α ρα ε γω δι α
 πι στι αν ε θνων ε γεν νη η θηνεις ε ε εν δει ξιν
 ϑχ ι κα νω τϑ ϑ ε ρω ω ταν πο τε νυξ πο τε ε
 η με ε ε ε ρα ϑκ ευ το νϑ σι μϑ οι πο δες
 τα των λι ι ι ι θων προς κρϑ ϑ ϑ σμα α α τα
 ϑ γαρ ει δον τον η η λι ον λα α αμ πον τα
^{Νη}
 ϑ δε Εν ει κο νι τον ε με ε πλα α α στϑρ γη η
^{Δι}
 σαα α αν τα αλ λα δε ο μαι σϑ Χρι στε ο Θε ε
 ος ε πι βλε ε ψον επ ε με ε ε και αι ε λε ε
 η σο ο ο ον με

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τε ες οι λα α οι

καὶ πάλιν

Ὁ Τυφλὸς γεννηθεῖς, ...

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου

με νειεις το ο ον αι ω ω να

Π α ρα γων ο Ι η σης εκ τς ι ε ρς ευ ρεν

αν θρω πον τυ φλον ε εκ γε νε ε της και σπλα γχνι σθεις ε

πε θη κε πη λον ε πι τς ο φθαλ μς α αυ τς και ει

πε ε προς α αυ τον υ πα γε νι ψαι εις τς Σι λω ω

αμ και νι ψα με νος α νε βλε ε ψε δο ξαν α να

πε ε ε εμ πων Θε ε ω οι δε αγ χι σται αυ τς

ε λε ε γον α αυ τω τις σς τας κο ρας δι ι ι η

νοι οι ξεν ας δ δεις των βλε πον των ι α α σαι ι

ι σχυ υ υ σεν ο δε φη η η σι ι ι βο

η η σας αν θρω πος Ι η σης λε γο με ε νος

ε κει ει νο ο ος μοι ε ε φη νι ψαι εις τς Σι λω

α α α αμ και α νε ε ε βλε ε ε ε ψα αυ τος

ε στιν α λη η θως ον ε φη Μω σης εν τω νο μω

Χρι στο ο ον Μεσ σι ι αν αυ τος ε στιν ο Σω τηρ

των ψυ υ χω ω ων η η η η μων

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ Πα υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε πα ρα α

γων ε ε εν τη η ο ο δω ευ ρες α αν θρω ω

πον τυ φλο ον εκ γε ε νε ε ε της και εκ θα αμ

βοι γε γο νο ο τες οι μα α α θη η η η ται

ε πη ρω τω ων σε λε ε ε ε γο ο ο ον τες

Δι Δι δα σκα λε τι ις η μα αρ τεν ου ου τος η οι οι γο

νεις α αυ του ι να α τυ φλο ο ο ο ος γε

εν νη η η θη συ δε Σω τη ρ μου ε βο ο ο α ας

α αυ τοις ου τε ου τος η η μα αρ τεν ου τε οι

γο νεις α αυ του αλλ ι να φα νε ε ρω ω θη τα

α ε ερ γα του ου Θε ε ου ου ου ου ε

εν α α αυ τω ε με ε δει ερ γα ζε ε σθαι

Πα
 τα ερ γα του πε εμ ψαν το ο ο ο ος με
 α α ου ου δει εις δυ υ να ται αι ε ερ γα
 α α α α ζε ε ε ε σθαι και τα α α αυ
 τα α ει ει πων πτυ υ υ σας χα α μαι και
 πη λον ποι οι η η σας ε πε χρι σας τους ο
 φθαλ μου ους α αυ του λε ε ξα α ας προ
 ος α α αυ τον υ πα α γε ε νι ι ψαι εις του Σι
 λω α αμ την κο λυμ βη η η η θραν ο δε
 νι ψα α με ε νος υ γι ης ε γε νε το και
 ε βο ο ο α α προ ο ος σε πι στευ ω Κυ
 ρι ι ε και αι προ ο σε κυ υ νη σε ε ε ε σοι
 δι ο βο ω ω μεν και αι αι η η η η μεις
 Πα
 ε λε η η σον η η μας
 Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις
 τας αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α
 μην

^{Πα}
Ε ν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α σ ση
 της α πει ρο γα μου ου νυ υ υμ φης ει ει κων δι ι ε
 γρα α α α φη η πο ο ο τε ε κει Μω υ σης
 δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α τος εν
^{Δι} ^{Πα}
 θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη ης του θα
 α α α αυ μα α α α τος το τε τον βυ θον ε πε
^{Πα}
 ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ νυ υ υν δε
 τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως η Πα αρ
 θε ε ε νο ος η θα λα α ασ σα α με τα
 την πα ρο δον του ου Ι ισ ρα α ηλ ε ε μει νε εν
 α α α βα α α α τος η α α α α α α α
 με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο ο ο ο ο
^{Πα}
 ο ο ο ο ο ος με τα την κυ η σιν του Εμ μα νου
 η ηλ ε μει ει νεν α α α α α φθο ο ο ρος
 ο ω ω ω ων και αι προ ο ων και φα νεις ως
 αν θρωω πο ος Θε ε ος ε λε η σο ον η μα α

α α α α α ας

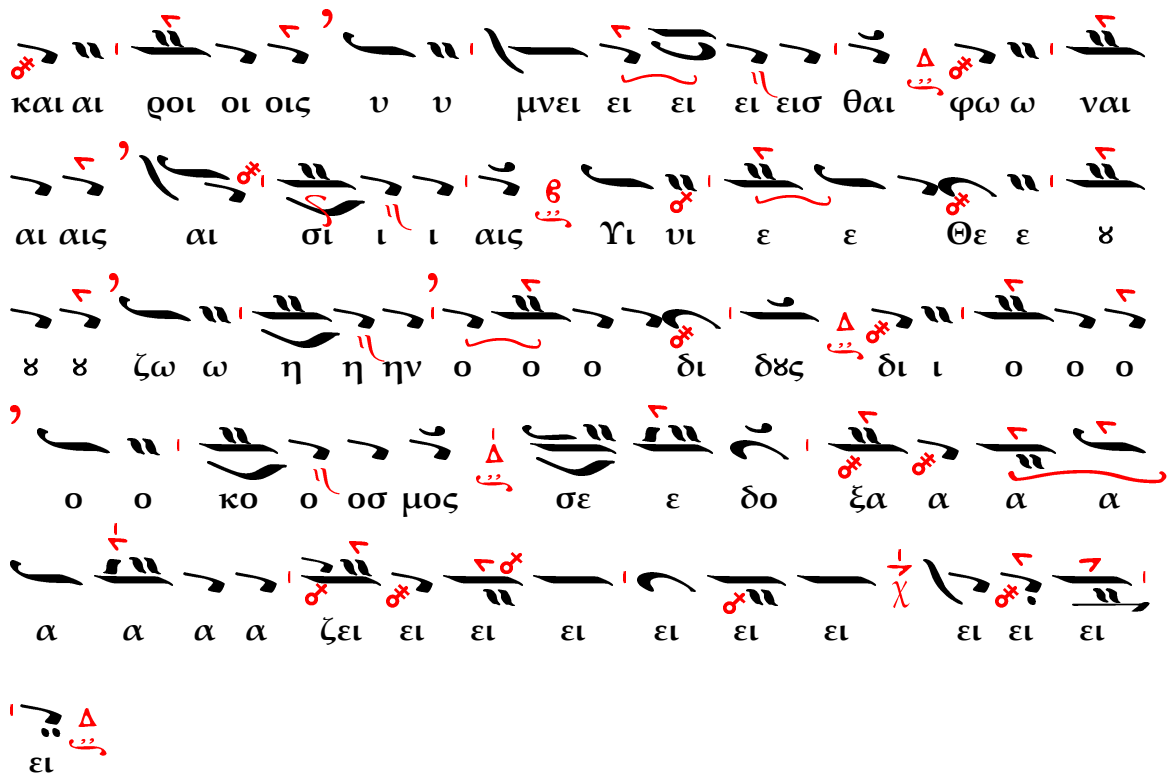
Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

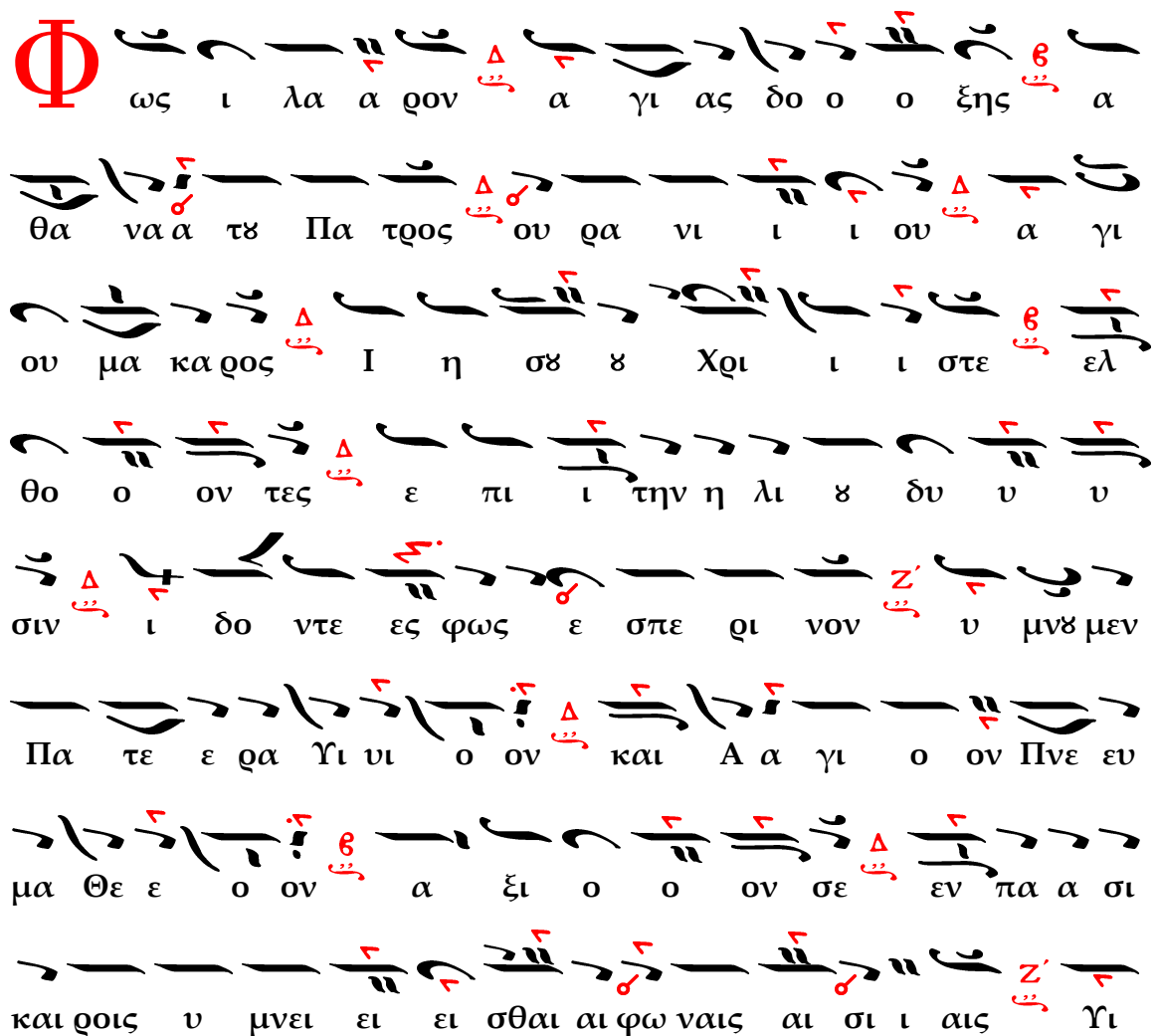
Ἦχος Δι-Θ

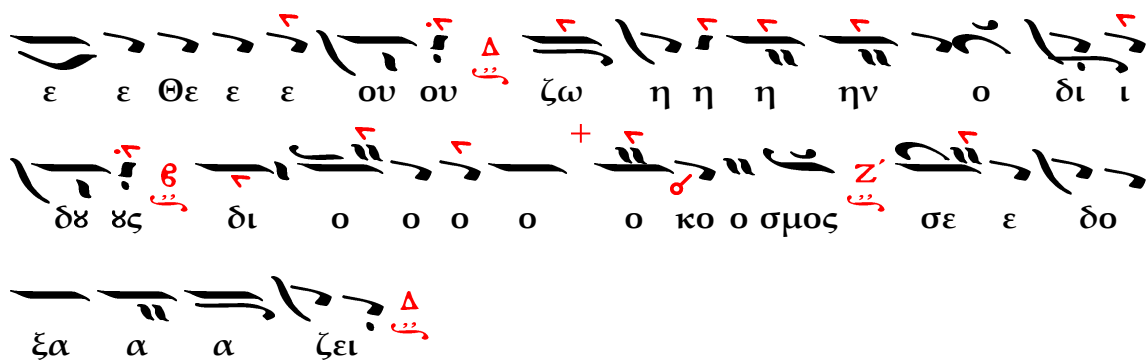
Φ ὡς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

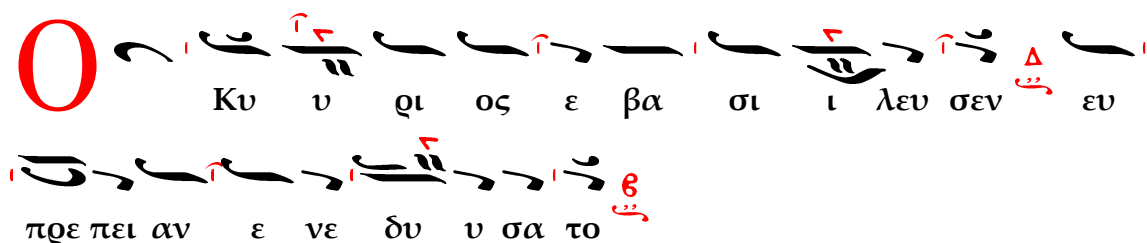

Ὁ ἱερεὺς: Ἐσπέρας, προκείμενον.

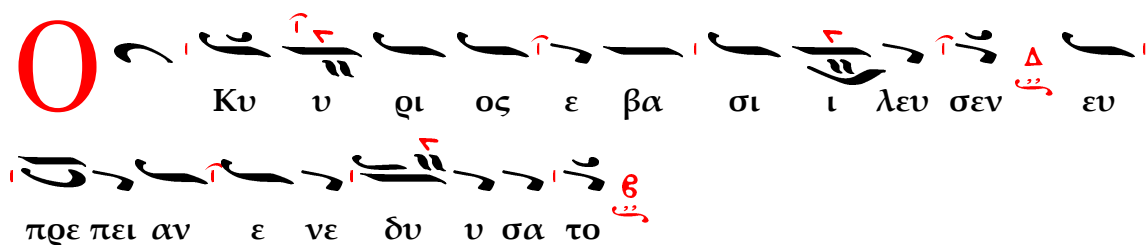
Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

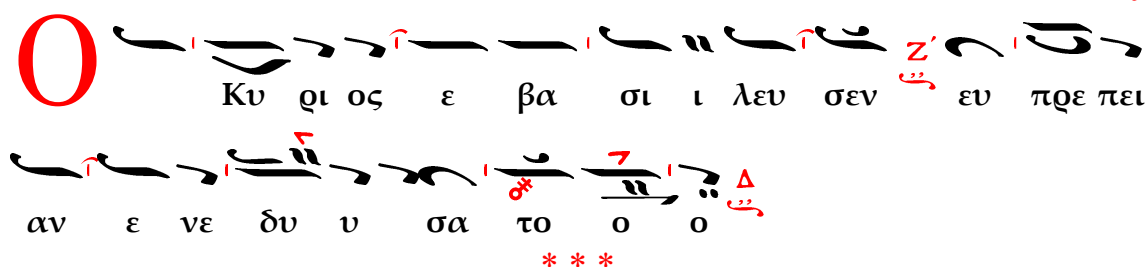
Ἦχος Δι - ς

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,

ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν.
Ἰδιόμελον ἐκ τῶν Αἰνῶν τοῦ Τυφλοῦ.
Μέλος Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ο ^{Νη} δι α σπλα γχνα ε λε ρς σαρκω θεις Χρι στε ε
ε ε ο ο Θε ε ος ^{βλ} τον τϑ φω τος ε στε ^{Δι}
ε ε ρη η με ε ε νον ^{Νη} α α πο ο ο μη ^Δ
η ητρας ^{βλ} σπλαγχνοις α φα τοις οι κτι ιρ μων ^Δ λαμ πη ^Δ
δο νος θει ας κα τη ξι ι ι ι ω ω ω ω σας ^ν
τϑ τϑ τα ας κο ο ο ρας ^{βλ} τω χο ο ι ^Δ τοις πλα ^Δ
στεργοις δα α κτυ υ λοις σϑ προ ο ος ψα α α αυ σας ^ν
αυ τος και αι νυν ^{Δι} φω το πα α α α ρο ο ο ο χε ^Δ
και η μω ων κα α α τα αυ γα α α σον ^Δ
τα της ψυ χης αι αι σθη η τη η η ρι ι ι ι ^Μ
α ^{Νη} ως μο ο νος α φθο νο πα α α α ρο ο ο ο ^Δ
χος ^ν

Δόξα.

Ἦχος Πα ρ

Δ ^M ο ξα α ^{Πα} Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{π9}

και α γι ω ω ^M Πνε ευ μα α α τι ^{Πα} ^{π9}

Ο ^{B8} λον τον βι ο ον ο ^{Δι} Τυ υ φλος νυ κτα λο γι ι ζο

με ε νο ος ^Δ ε βο η η σε προς σε ε ε ε Κυ υ ^{Δι}

υ ρι ι ι ι ε ^Δ α α νοι οι οι ξο ο ο ον μ8

τα ας κο ο ο ρας ^{Πα} Υι ε Δα βιδ ο Σω τη η

ηρ η η η η μων ^{B8} ι να με τα πα ντων κα α ^{π9}

γω υ μνη ησω σ8 τη ην δυ να μι ιν ⁸

Κ ^{B8} νυ υ υ υν και α α ει ^Δ και εις τ8 8 8ς

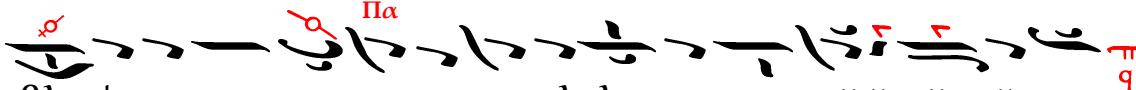
αι ω ω ω νας ^{Πα} των αι ω ω νων α α α ^Δ

μην ^{π9}

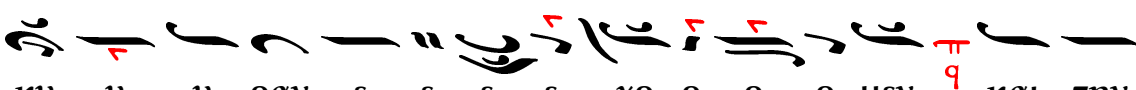
Ν ^{B8} ευ σον πα ρα κλη σε ε σι σων οι κε τω ω ων ^{Πα}

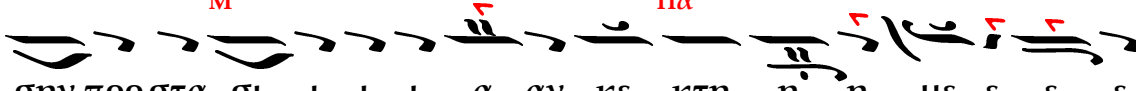
Πα α α να α μω ω ω με ^{π9} παυ ου σα δει νων

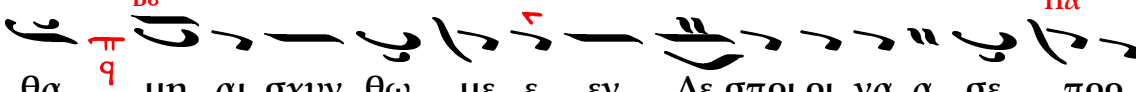
η η μων ε πα να α στα α α α α σεις ^{B8} πα σης ^{π9}

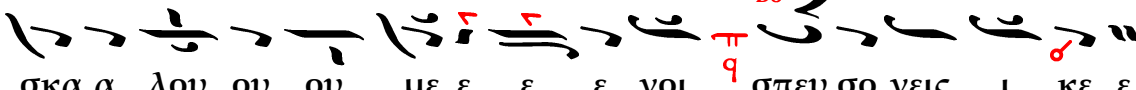

 θλι ψεως η μας α πααλ λα α ατ τϠ Ϡ Ϡ σα

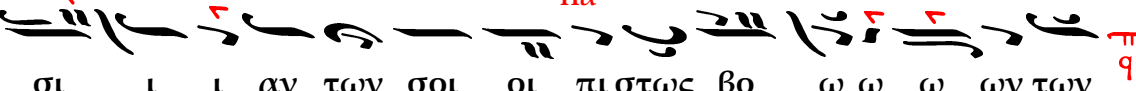

 σε γαρ μο νη ην α α σφα α λη και βε βαι αν αγ

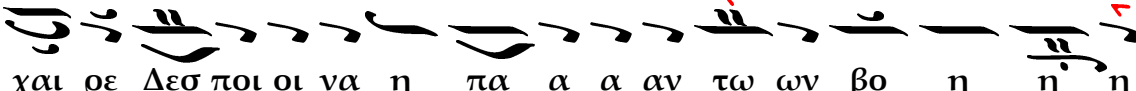

 κυ υ υ ραν ε ε ε ε χο ο ο ο μεν και την

 σην προστα σι ι ι ι α αν κε κτη η η με ε ε ε

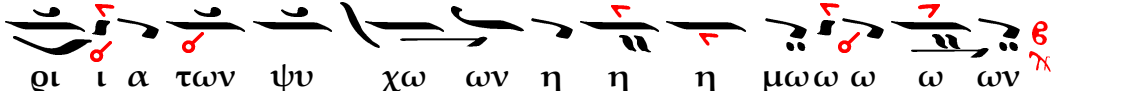

 θα μη αι σχυν θω με ε εν Δε σποι οι να α σε προ

 σκα α λου ου ου με ε ε ε νοι σπευ σο νεις ι κε ε

 σι ι ι αν των σοι οι πιστως βο ω ω ω ω των

 χαι ρε Δεσ ποι οι να η πα α α αν τω ων βο η η η

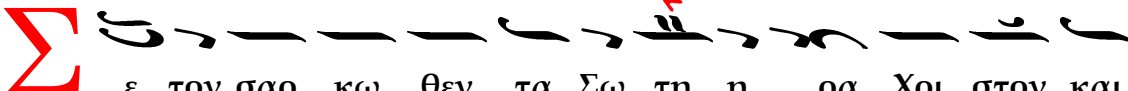

 θει ει ει ει α χα ρα και αι σκε ε ε πη και σω τη

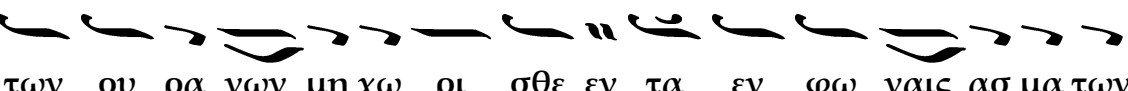

 ρι ι α των ψυ χω ων η η η μωω ω ω ω

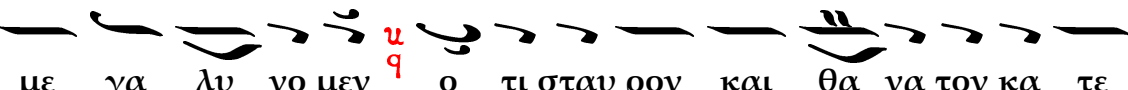
Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

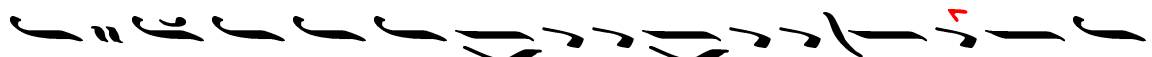
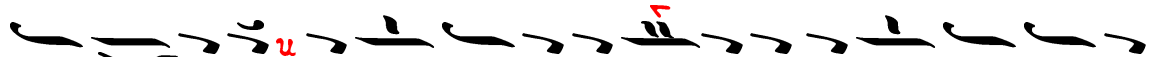
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̣η̣ Κε ϣ

 ε τον σαρκωθεν τα Σω τη η ρα Χρι στον και

 των ου ρα νων μη χω ρι σθε εν τα εν φω ναις ασ μα των

 με γα λυ νο μεν ο τι σταυ ρον και θα να τον κα τε

 δε ε ξω δι α το γε νος η μων ως φι λα α αν θρω

 πος Κυ ρι ος ^{u q} σκυ λευ σας Α δου πυ υ λαστρι η με ρος α

 νε ε στης σω ζωντας ψυ χας η η μων ^{u q}

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος ^{λ q} π q Κε ρ

 Α να στη τω ο Θε ος ^{u q} και δι α σκορ πι σθη

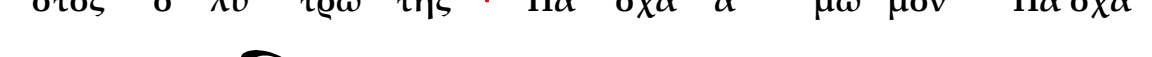
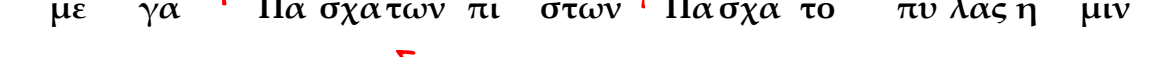
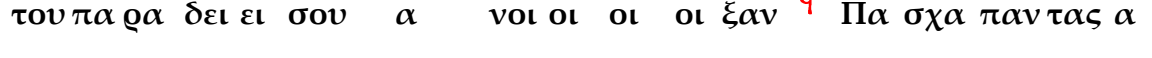
 τω σαν οι εχ θροι αυ του ^{u q} και φυ γε τω σαν α

 πο προ σω που αυ του ^{u q} οι μι ^{λ q} σουντες αυ τον ^{u q}

Π ^{Κε}
 α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

 δε δει κται ^{u q} Πα σχα και νον Α γι ον ²² Πα α σχα

 μυ στι κον ^{u q} Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

 στος ο λυ τρω της ^{u q} Πα σχα α μω μον ²² Πα σχα

 με γα ^q Πα σχα των πι στων ^{u q} Πα σχα το πυ λας η μιν

 του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν ^{u q} Πα σχα παντας α

 γι α α ζον πι στους ^{u q}

 Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ^{u q} ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ^{Κε} ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου παρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

^χ Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Α ^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρου βα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο

δο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα

θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις

ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με τα
των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον ως εν
φθο ρα α πελ θου σαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθηταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευφραν θω μεν
εν αυ τη

Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα
σχα εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα ω
ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλη σε λε ε γων κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Δόξα. Τοῦ Τυφλοῦ.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^{Νη}
Δ ι και ο συ νη ης η λι ι ε ^{β γ} νο η τε
Χρι στε ο ο ο ο Θε ε ε ε ος ^δ ο τον εκ μη
τρας του φω ω τος ε στε ε ρη η με ε ε νο ον ^Δ
^{Νη} δι α της σης α χρα αν του προ ος ψαυ σε ε ως
φω ω τι ι ι σας κα α ατ α α α αμ φω ^δ και
^{Δι} η μων τα α ομ μα α τα των ψυ χω ων α αυ
^{Νη} γα α α σας ^Δ υι ου ους η με ε ε ε ρας δει ει ει
ξον ^δ ι να πι ι στει ει βο ω ω ω με ε ε
εν σοι ^Δ πολ λη η σου και α α α α φα α α α τος ^Δ
η εις η μας ευ σπλα αγ χνι ι ι α ^{Νη} ^Δ φι λα α ανθρωπε
δο ο ο ο ξα α α α σοι ^δ

Ἦχος Πα ρ

K αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην
A^{Κε} να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
 λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει και α λλη λυ υς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και
 τοις μι συ υ υ σι ιν η η η μας συγ χω ρη
 σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
 τωω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
 εν τοι οις μνη η η η μα α α α σι ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
 Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

$$\tau_{\text{H}\chi\text{OS}}^{\text{A}} \lesssim K \varepsilon_0$$

31

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

X^{Κε} αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ
τος^{u q} χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις
Σε^{u q} χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με^{u q}
η τε κου σα εν σα ρ κι τον ποι η την σου και θε
ον^{u q} πρε σβευ ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ
μνου ουν των^{u q} και προ σκυ νουν των τον το κον σου ου ου
ου ου^{u q}

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.